

14 maart 2005

ARBEIDSRECHT
TE
GENT
AFDELING GENT
zesde kamer

A.R. nr.: 193/01

Rep nr.: 330

OPENBARE TERECHTZITTING VAN VEERTIEN MAART TWEEDUIZEND
EN VIJF.

IN DE ZAAK VAN:

OPENBAAR CENTRUM VOOR MAATSCHAPPELIJK WELZIJN VAN

BEVEREN, waarvan de zetel gevestigd is te 9120 Beveren, Oude Zand-
straat, 92,

APPELLANT, vertegenwoordigd door meester J. Heyndrickx, advocaat te
Beveren

TEGEN:

GEÏNTEERDE, vertegenwoordigd door meester K. Van De Sijpe, advocaat te Sint-Niklaas.

...

Retroacten in de procedure.

Op 24 juli 2000 besliste het Bijzonder Comité voor de Sociale Dienst van de appellant, aan de geïntimeerde ter kennis gebracht bij aangetekende brief van 10 augustus 2000, geen tussenkomst te verlenen in de kliniekrekening van oktober 1997, waarvoor de geïntimeerde een aanvraag deed op 12 juli 2000.

Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van de Arbeidsrechtbank te Dendermonde, afdeling Sint-Niklaas op 5 september 2000, heeft de geïntimeerde tegen de voormelde beslissing van 24 juli 2000 verhaal ingediend.

De geïntimeerde vorderde de vernietiging van de bestreden beslissing van 24 juli 2000 en de veroordeling van de appellant om aan hem te betalen de som van 74.113 BEF, meer de gerechtelijke intresten vanaf 5 september 2000 tot de algehele betaling.

...

14 maart 2005

A. R. nr.: 193/01

2

Bij een op tegenspraak gewezen vonnis van 3 april 2001 van de derde kamer van de Arbeidsrechtbank te Dendermonde, afdeling Sint-Niklaas, A.R. 59.171, werd de vordering van de gefintimeerde toelaatbaar, ontvankelijk en gegrond verklaard. De bestreden beslissing werd vernietigd. Voor recht werd gezegd dat de appellant gehouden is de verpleegnota 1/970029239 d.d. 31 oktober 1997 van het A.Z. M. Middelaars, evenals de eraan verbonden aanhorigheden te betalen. De appellant werd tevens veroordeeld tot de kosten van het geding.

Bij verzoekschrift tot hoger beroep, neergelegd ter griffie van het Arbeidshof te Gent, afdeling Gent op 2 mei 2001, heeft de appellant tegen het bestreden vonnis van 3 april 2001 hoger beroep ingesteld.

De appellant vordert:

- het hoger beroep toelaatbaar en gegrond te verklaren,
- dienvolgens het bestreden vonnis d.d. 3 april 2001 teniet te doen,
- en opnieuw wijzende,
- de beslissing d.d. 24 juli 2000 van de appellant geldig te verklaren en te zeggen voor recht dat appellant niet gehouden is tot betaling van de verpleegnota 1/970029239 d.d. 31 oktober 1997 van het A.Z. M. Middelaars, en evenmin de eraan verbonden aanhorigheden,
- de gefintimeerde te veroordelen tot de kosten van het geding.

Bij een op tegenspraak gewezen tussenaarrest van dit Arbeidshof, deze afdeling en deze kamer, d.d. 10 september 2001 werd het hoger beroep ontvankelijk verklaard, doch alvorens te beslissen over de gegrondheid van het hoger beroep stelde het Hof vast dat de zaak niet in staat van wijzen was en werd de zaak verwezen naar de bijzondere rol van deze kamer. De beslissing nopens de kosten werd aangehouden.

Ter openbare terechtzitting van 10 januari 2005 werden de partijen gehoord in de uiteenzetting van hun middelen en conclusies.

De debatten werden gesloten.

De zaak werd gesteld.

Dande bla.d

14 maart 2005

A. R. nr.: 193/01

3

- voor het neerleggen ter griffie van het advies van het openbaar ministerie, uiterlijk op 4 februari 2005
- voor het neerleggen door de partijen ter griffie van een conclusie met betrekking tot de inhoud van het advies van het openbaar ministerie, uiterlijk op 11 februari 2005
- voor het in beraad nemen op 14 februari 2005
- voor uitspraak op de openbare terechtzitting van heden.

De stukken van het geding, o.m. deze gevoegd bij het dossier van de rechtspleging, werden ingezien.

...

Nopens de gegrondheid van het hoger beroep.

Op 24 juli 2000 weigerde het Bijzonder Comité van de Sociale Dienst van de appellant (B.C.S.D.) tussenkost te verlenen in een kliniekrekening van de geïntimeerde van oktober 1997, ingediend bij het O.C.M.W. op 12 juli 2000. In essentie omdat de geïntimeerde het O.C.M.W. niet in de gelegenheid heeft gesteld zijn rechten op terugvordering bij de staat veilig te stellen, of om de geïntimeerde in regel te stellen met de ziekteverzekering.

In een summier verzoekschrift voor de arbeidsrechtbank heeft de geïntimeerde de weigering betwist omdat reeds op 12 december 1997, het ziekenhuis een factuur heeft verzonden naar het O.C.M.W. te Beveren.

Omdat de geïntimeerde op het ogenblik van de hospitalisatie steun ontving van het O.C.M.W., staat volgens de eerste rechters diens behoefte "derhalve buiten betwisting". Omdat niet het bewijs is geleverd dat de geïntimeerde op ernstige wijze de informatieplicht heeft miskend en het bovendien de vraag is of de miskenning ervan tot gevolg kan hebben dat geen materiële dienstverlening moet worden verleend, vernietigde de rechtbank de weigeringsbeslissing.

In zijn verzoekschrift tot hoger beroep baseert de appellant de weigeringsbeslissing niet alleen meer op het feit dat hij schade lijdt wegens miskenning van de geïntimeerde van zijn informatieplicht.

De appellant is het ook niet eens met de beoordeling van de eerste rechters betreffende de staat van behoefte waarin de geïntimeerde zich zou bevonden hebben op het ogenblik van de weigering tot tussenkost of op het ogenblik van de verzending van de ziekenhuisfactuur.

14 maart 2005

A. R. nr.: 103/01

Na een chronologisch overzicht van de gebeurtenissen zoals ze blijken uit de gegevens van het dossier en na de vaststelling dat het dossier absoluut onvolledig is om de zaak te beoordelen, in het tussenarrest van 10 september 2001, wisselen de partijen voor het eerst conclusies.

De partijen ontwikkelen hun argumentatie hoofdzakelijk in verband met de betwisting of de appellant al of niet laattijdig op de hoogte was of op de hoogte gesteld werd van de hospitalisatie van de geïntimeerde en van de ziekenhuisfactuur die daarmee verband heeft.

Het geschil dient nochtans beoordeeld te worden op grond van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn (O.C.M.W.-wet) en op grond van het recht van de geïntimeerde op maatschappelijke dienstverlening door de appelland, in casu onder de vorm van financiële hulp, ingevolge de aanvraag van de geïntimeerde in juli 2000 om een ziekenhuisfactuur betreffende de hospitalisatie van de geïntimeerde in 1997, ten laste te nemen.

Overeenkomstig artikel 1 van de O.C.M.W.-wet bedoelt maatschappelijke dienstverlening eenieder in de mogelijkheid te stellen een leven te leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid.

Zoals omschreven in artikel 57 van de O.C.M.W.-wet verzekert het O.C.M.W. aan personen en gezinnen lenigende of curatieve hulp. Deze dienstverlening kan van materiële, sociale, geneeskundige, sociaal-geneeskundige of psychologische aard zijn. Artikel 60, § 3 van de O.C.M.W.-wet bepaalt dat het O.C.M.W. materiële hulp verstrekt in de meest passende vorm.

De noodzaak en de vorm van deze dienstverlening dient te worden vastgesteld door het O.C.M.W. of door de rechter, rekening houdende met de concrete situatie van de betrokkene op het ogenblik van de beslissing. Zoals het Arbeidshof te Gent in zijn arrest van 7 mei 1998 (J.T.T., 1998, 203) reeds oordeelde, is het een wezenlijk kenmerk van de maatschappelijke dienstverlening dat zij ogenblikkelijk en in de toekomst verstrekt kan worden. Op het ogenblik van de beslissing dient daarbij rekening gehouden te worden met de op dat ogenblik nog bestaande nadelige gevolgen van een mensenwaardig bestaan, dat men voorheen heeft geleid, in zoverre die de betrokkene betreffen alsdan een leven te leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid (zie ook Arbitragehof, 17 september 2003, nr. 112/2003, B.S. 7 november 2003, ad. 2).

Vrij de hand

14 maart 2005

A. R. nr.: 193/01

6

Voor de beoordeling van het huidige geschil moet worden nagegaan of thans maatschappelijke dienstverlening moet toegekend worden en onder welke vorm, rekening houdende met de huidige concrete situatie van de geïntimeerde, zoals geëvolueerd sinds 1997 en met de thans nog bestaande gevolgen van de omstandigheden waarin de geïntimeerde geleefd heeft op het ogenblik van het aangaan van de schulden waarvoor hij financiële tussenkomst van het O.C.M.W. vraagt.

De ziekenhuisfactuur is een schuld van de geïntimeerde die ontstaan is in-gevolge zijn hospitalisatie in een periode dat hij hulpbehoevend was. Voor de eerste rechter was precies die situatie de reden om de beslissing van het B.C.S.D. van de appellant d.d. 24 juli 2000 te vernietigen. Ook al zou de geïntimeerde in 1997 kunnen beroep gedaan hebben op maatschappelijke dienstverlening van het O.C.M.W., dan betekent dit nog niet dat het O.C.M.W. automatisch gehouden is de schulden van de geïntimeerde die ontstaan zijn in die periode, en de eraan verbonden aanhorigheden ten laste te nemen, wanneer de tussenkomst daarvoor gevraagd wordt op 12 juli 2000, in gevolge een verstekvonnis van 29 juli 2000 van de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde. De maatschappelijke dienstverlening is geen sociale zekerheidsprestatie waarop de betrokkene gerechtigd is en blijft zodra hij aan bepaalde voorwaarden voldoet, doch bedoelt de meest passende maatregel om te verhelpen aan een actuele toestand van mensonwaardig bestaan, ook al is die het gevolg van een bestaan dat men voorheen heeft gehad.

Volgens de geïntimeerde heeft de appellant ten tijde van de ziekenhuisopname en de facturatie daarvan niet correct gehandeld.

Volgens de appellant is de geïntimeerde grove tekort gekomen aan zijn informatieplicht. In het kader van de huidige procedure is deze argumentatie niet relevant. Het voorwerp van de oorspronkelijke vordering van de geïntimeerde is maatschappelijke dienstverlening op grond van de O.C.M.W.-wet, en geen vergoeding van bewezen schade op grond van artikel 1382 B.W..

In de loop van de procedure is de situatie van de geïntimeerde klaarblijkelijk verder geëvolueerd. Zo stelt de geïntimeerde dat hij op 18 september 2003 "noodgedwongen" 1.343.70 EUR heeft afbetaald, terwijl het oponstaand bedrag alsdan 1.985,69 EUR bedroeg. Of er nog andere afbetalingen volgden preciseert de geïntimeerde niet. Klaarblijkelijk geniet de geïntimeerde ook geen leefloon meer sinds april 2004.

14 maart 2005

A. R. nr.: 193/01

Eenzijds dient rekening gehouden te worden met de evolutie van de situatie van de geïntimeerde in de loop van de procedure, en anderzijds behoort het aan de geïntimeerde zelf in te staan voor de aflossing van zijn schulden, zodat hij niet zonder meer terugbetaling kan vragen van eigen schulden die hij volkomen terecht, ook al is het noodgedwongen, afbetaalde. Financiële hulp van de appellant bij de aflossing van schulden van de geïntimeerde is eveneens een vorm van materiële maatschappelijke dienstverlening met de bedoeling te verhelpen aan een dreigende of bestaande situatie van mensonwaardig bestaan.

De schulden van de geïntimeerde, ook al werden ze aangegaan in een periode dat hij bohoefdig was, zijn daardoor niet overgegaan op de appellant, die gehouden zou zijn ze terug te betalen aan de geïntimeerde in de mate hij zijn schuldenaar voldeed.

De geïntimeerde voert geen elementen aan dat zijn aanvraag tot maatschappelijke dienstverlening ten onrechte werd afgewezen omdat de appellant tekort kwam of komt aan zijn verplichtingen van de O.C.M.W.-wet, namelijk passende maatregelen te treffen om hem in de mogelijkheid te stellen een leven te leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid.

Volledigheidshalve merkt het Hof nog op dat de motivering van de bestreden beslissing niet kan aangenomen worden, omdat het recht van de geïntimeerde een bestaan te leiden dat overeenstamt met de menselijke waardigheid in de O.C.M.W.-wet niet afhankelijk gesteld wordt van de mogelijkheid, de financiële steun terug te vorderen van het Ministerie.

De oorspronkelijk bestreden beslissing dient te worden bevestigd behalve de motivering ervan.

Het hoger beroep is in die mate gegrond.

...

OM DIE REDENEN,

HET ARBEIDSHOF,

Recht sprekend op tegenspraak.

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken en inzonderheid op artikel 24.

Alle andere en strijdige conclusies verwerpende.

Zevende blad

14 maart 2005

A. R. nr.: 193/01

Gelet op het schriftelijk advies van het openbaar ministerie, door Substituut-generaal Christine Verhofstadt neergelegd ter griffie van het Arbeidshof te Gent, afdeling Gent op 20 januari 2005.

Gelet op de conclusie met betrekking tot de inhoud van het advies van het openbaar ministerie door de geïntimeerde neergelegd ter zelfde griffie op 7 februari 2005.

Gelet op het tussenarrest van dit Arbeidshof, deze afdeling en deze kamer, d.d. 10 september 2001, waarbij het hoger beroep reeds ontvankelijk werd verklaard.

Verklaart het hoger beroep gegrond.

Vernietigt het bestreden vonnis van 3 april 2001 van de derde kamer van de Arbeidsrechtbank te Dendermonde, afdeling Sint-Niklaas, A.R. 59.171, in al zijn beschikkingen.

En, opnieuw wijzende.

Verklaart de oorspronkelijke vordering van de geïntimeerde ontvankelijk doch ongegrond.

Bevestigt dienvolgens de bestreden beslissing van 24 juli 2000 behalve de motivering ervan.

Zegt voor recht dat geen elementen voorhanden zijn waarom de appellant zou gehouden zijn tot de betaling of terugbetaling van de verpleegnota 1/970029239 van 31 oktober 1997.

Verwijst de appellant, overeenkomstig artikel 1017, tweede lid, Ger.W., in de kosten van de beide aanleggen.

Begroet deze kosten als volgt

- aan de zijde van de appellant (volgens opgave):
 - rechtsplegingsvergoeding hoger beroep: 136,84 EUR.
 - aanvullende rechtsplegingsvergoeding: 57,02 EUR.
- aan de zijde van de geïntimeerde (volgens opgave):
 - rechtsplegingsvergoeding eerste aanleg: 95,93 EUR.
 - rechtsplegingsvergoeding hoger beroep: 139,83 EUR.
 - aanvullende rechtsplegingsvergoeding: 58,23 EUR.

Aldus uitgesproken op maandag veertien maart tweeduizend en vijf in openbare terechtzitting door de zesde kamer van het Arbeidshof te Gent, zetelend te Gent en waarin zitting hadden, Godelieve Moors, Raadsheer in het Arbeidshof te Gent, voorzitter

Achtste & laatste
bladz. 8

14 maart 2005

A. R. nr.: 193/01

van de zesde kamer, Philippe Vandecasteele, raadsheer in sociale zaken, benoemd als
werkgever, Wim Van Heeschvelde, raadsheer in sociale zaken, benoemd als werknemer-
arbeider en Daniel De Langhe, griffier.

Get.: D. De Langhe - W. Van Heeschvelde - P. Vandecasteele - G. Moors.

[Handwritten signature]
(132 Ger. W.)